

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر مفهوم «قلمروپایی» بر تقویت حس امنیت و تعلق به مکان در طراحی سرای سالمند

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فاطمه سادات مطلبی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه حکیم سبزواری

احمد پورمختار - مدرس دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

چالش معماری پایدار یافتن راه حل جامع برای ملاحظات محیطی و بدست آوردن سطح کیفیت زندگی و ارزش های فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و آسایشی می باشد. در این میان مقوله قلمروپایی در معماری و تاثیر آن در کیفیات زندگی انسان و بخصوص سالمند که مورد اشاره این مقاله است بسیار حائز اهمیت است. برای هر سالمندی، در ابتدای امر فکر کردن به زندگی در سرای سالمندی، در دورانی از زندگی که احساس توجه در ایشان بسیار بیشتر از هر دورانی احساس میشود متقارن میگردد، با جداشدن و طرد شدن از قلمرو و حریمی که سالها در تلاش برای ساختن اش کوشش نموده و حال باید آن را ترک و به زندگی در مکانی ادامه دهد، که با آن ناآشنا و غریبه است و این باعث ایجاد حس انزجار و تنفر در او میشود، چراکه سرای سالمندان در بستر فرهنگ ایران معمولا یادآور مکانی برای افراد ناتوان و ناکارآمد است. و سالمند فردی است، که برای انجام امور خود به دیگران وابسته و متکی است و در اغلب اوقات افراد ساکن در سرای سالمندان آن را مکانی برای منتظر ماندن مرگ میدانند و شدیداً در آنجا احساس پوچی و بیهودگی میکنند؟ در این مقاله ابتدا به بررسی راهکارهای رسیدن به راهکارهای قلمروپایی در جهت شناخت عوامل موثر در تقویت حس تعلق به مکان و حس امنیت است، میرساند، و در ادامه سعی میکنیم در قالب شناسایی رفتارهای قلمروپایی و اهمیت آن در طراحی خانه سالمندان به نقش مهم آن در ایجاد حس امنیت و حس تعلق مکانی اشاره کنیم تا بتوانیم در قالب راهکارهای معماری سرای سالمند را متفاوت از همیشه نشان دهیم و با ارتقای کیفیت فضایی به اهداف مقاله دست یابیم. نتایج تحقیق نشان میدهد توجه به حریم و قلمروسالمند، عامل اساسی در جهت ایجاد فضاهای ایده آل،خاطره انگیز و هویت بخش در محیط زندگی سالمندان است، و آنان را از انزوا و گوشه گیری رهایی می بخشد و میل به افزایش مشارکت، تعامل با دیگران و رضایت از زندگی را در آنان به مراتب بالاتر میبرد. انسان محور اصلی پایداری است و حتی اگر بهترین شرایط زندگی را هم فراهم آورد، تا زمانیکه حس داشتن حریم و قلمرو و امنیت و تعلق به مکان در آن فضا برایش جاری نباشد، آن محیط برایش پایدار نخواهد بود، در صورتیکه با به وجود آمدن شرایط مطلوب و کیفیت مناسب معماری انسان خود در جهت حفظ آن مکان کوشیده و احساس رضایت و در نتیجه سلامت روانی آن افراد در آن فضا حاصل میگردد؟

کلمات کلیدی:

قلمرو، قلمروپایی، حسامنیت، حس تعلق به مکان، سالمندان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1439819>

